

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Okullardaki Saygı Duruşu Şirki

www.muvahhid.info

SORU:

Allah'ın Selamı Müslümanların Üzerine Olsun.

MümeYYiz olan bir çocuk okullarda okunan istiklal marşı sırasında kendisi saygı duruşu yapan kalabalığın içinde bulunuyor fakat istiklal marşı okunurken şirke düşmemek için kıyamda durmayarak devamlı hareket ediyorsa ve dışarıdan bakıldığında da kendisinde saygı duruşu yapmıyor izlenimi uyandırıyor bu çocuk bu yaptığı ile ortamda mevcut olan şirk illetini üzerinden savmış olur mu ? Bu yaptığı şirkten kurtulmak için yeterli midir ?

CEVAP:

Bismillahirrahmanirrahim,

Günümüzde okullarda ve sair mekanlarda “saygı duruşu” ve benzeri isimlerle yapılan şeyler şirk dininin çağdaş tezahürleridir. Son asırlarda insanların laiklik ve sekülerizm (dünyevileşme) akımlarının etkisinde dinden uzaklaşması ile beraber insan fitratında bulunan ibadet ihtiyacı bu türden çağdaş putperestlik ayinleriyle doldurulmaya çalışılmıştır. Fakat bu modern ritüelleri icra edenler yaptıkları işe “ibadet” ismini vermediklerinden dolayı tevhidin ve şirkin mahiyetini idrak edemeyen birçok kimse Hristiyan ve Yahudilerin ayinlerine gösterdikleri tepkiyi bu şirk ayinlerine göstermemekte ve ne kendilerini ve ne de çocuklarını bu şirkten uzak tutmamaktadırlar. Halbuki İbrahim (as)’ın izini takip ettiğini ileri süren insanların şirk konusunda tıpkı atamız İbrahim gibi titizlik göstermeleri gerekirdi. Zira o şöyle dua etmiştir:

وَاجْتَنِبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ

“Ya rabbi, beni ve oğullarımı putlara tapmaktan uzak tut!” (İbrahim: 35)

Keza, İslam ümmetine de başta şirk olmak üzere insanı cehenneme sevkeden bütün unsurlardan kendilerini ve ailelerini uzak tutmaları emredilmiştir:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ

“Ey iman edenler, yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten kendinizi ve ailenizi koruyun” (Tahrim: 6)

Hal böyleyken İslam iddiasındaki birçok kimse çocuklarının bu tür şirk törenlerine katılmasına rıza göstermektedir. Halbuki küfre rıza küfürdür. Kendisini tevhide nisbet eden bazı kimseler ise birtakım fasid tevillerle bu törenlere katıldığı halde küfre girilmeyeceğini iddia etmektedirler. Bunlardan bazıları bu ayinlere katılan kimselerin küfür marşını okumayarak içlerinden dua veya sure okuduklarında veya sessiz durduklarında küfre girmeyeceğini iddia ederken, başkaları da tören sırasında törenin şekline aykırı şekilde durarak veya bazı azalarını hareket ettirerek töreni bozmuş olacaklarını ve dolayısıyla küfre girmeyeceklerini ileri sürmektedir. Bütün bunlar hadiste geçen tabirle kararsız koyun misali imanla küfür arasında git gel yaşayan, dünyayı mı yoksa ahireti mi tercih edeceklerini şaşırmış birtakım kimselerin sözleridir.

مُذَبِّبِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا

“Bu ikisi arasında gider gelirler, ne onlardandırılar ne de bunlardandırılar. Allah kimi saptırırsa ona hiçbir yol bulamazsın.” (Nisa: 143)

Üstelik bu kimseler bu fetvaları hiçbir ilimleri olmadığı halde vermektedirler ve böylece hem kendilerini hem de başkalarını saptırmaktadırlar. Bunlar tamamen cahillerin veya yarı okumuşların sözlerinden ibarettir. Zira bunlar bu sözlerini hiçbir rabbani alime dayandıramazlar. Bu sebeble bunların bu iddiaları evvela usul yönünden batıldır, zira cehaletle söylenmiştir. Meselenin tafsilatına geçecek olursak; öncelikle burada söz konusu olan ameli tanımlamak ve mahiyetine vakıf olmak gerekir ki işin vehameti anlaşılabilirsin. Günümüzde saygı duruşu, milli marş okunurken ayağa kalkmak, bayrak selamlamak, yemin töreni, milli liderlerin heykelleri veya mezarları etrafında düzenlenen törenler, mezara yönelik yazılı ve sözlü hitaplar vs şekillerde icra edilen ayinlerin hepsi aslında cahiliye dönemi putperest müşriklerinin putları etrafında yaptıkları “itikaflar”ın yani ibadet ve saygı, tazim içerikli ayinlerin modern bir şeklidir. Allah azze ve celle geçmiş ümmetlerin icra ettiği bu şirki şöyle vasfetmektedir:

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ

“İsrailoğullarının denizden geçmelerini sağladık. Putlarına tazim ederek tapan bir millete rastladılar. "Ey Musa! Onların ilahları gibi bize de bir ilah yap" dediler, Musa: " Doğrusu siz bilgisiz bir milletsiniz, bunlar yok olacaklar ve işledikleri boşa gidecektir" dedi.” (Araf: 138)

İbn Cerir et-Taberi (rh.a) ayette geçen **يَعْبُدُونَ عَلَىٰ أَصْنَامٍ لَهُمْ** putlarına karşı itikaf yapıyorlardı” ibaresini şu şekilde tefsir etmiştir:

يقومون على مثل لهم

“Heykellerine karşı kıyam ediyorlardı (hürmetle ayakta duruyorlardı)”

Keza, Allah Azze ve Celle İbrahim (as)’dan naklen şöyle buyurmaktadır:

مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ

“Bu kendisine itikaf yaptığınız (tazimle ibadet etmiş olduğunuz) putlar da nedir?” (Enbiya: 52)

İmam Şafii, “Tefsir”inde bu ayetle alakalı bölümde itikafı şöyle tarif etmektedir:

ما لزمه المرء فحبس عليه نفسه، من شيء (براً كان أو مأثماً) فهو عاكف.

“Bir kişi, iyi veya kötü bir şeye bağlanır ve onun için kendisini hapsederse (tutarsa) bu kimse akif yani itikaf yapan birisidir”

İmam Şafii’den aynı rivayet mescidlerdeki itikafla alakalı Bakara: 187. Ayetin tefsirinde de nakledilmiştir. Mescidde az veya çok bir müddet kişinin kendisini hapsederek ibadet dışında bir şeyle meşgul olmamasına da bu açıdan itikaf denilmiştir.

Ragıb el-İsfahani de “Müfredat” ta bu ayetlerde sözkonusu edilen “ukuf” kelimesini şöyle izah etmektedir:

العُكُوفُ: الإقبال على الشيء وملازمته على سبيل التعظيم له

“el-Ukuf” bir şeye yönelmek ve ona tazimle bağlanmaktır”

İtikafın bu zikrettiğimiz lugat manaları ve geçmişteki müşriklerin putlarına yapmış oldukları itikafın mahiyeti hakkında düşünen bir kimse günümüzde saygı duruşu adı altında icra edilen merasimlerin bundan farksız olduğunu müşahede eder. Bugün sadece kendisine ibadet edilen ilahların isimleri ve fonksiyonları değişmiştir. Bu icra edilen merasimlerde kıyam, kıraat, huşu, tazim, dua ve hatta bazen ruku gibi İslami ibadetlerde bulunan bir çok batını ve zahiri amel fazlasıyla bulunmaktadır. Her kim böyle bir şirki ayine iştirak ederse o kimse velev ki İslam iddiasında da bulunsa bu kimse kafirdir. Küfür bir amel üzere bir araya gelmiş bir topluluğa katılan bir fert ise o topluluktan ayrılmadığı müddetçe dünya ve ahiret hükmü açısından onlar gibidir yani kafirdir. Daha önce askerlik konusuyla alakalı zikretmiş olduğumuz bütün deliller bu meseleyle alakalı aynen geçerlidir. Bedir savaşında müşriklerin safında yer alan ve müslümanlara karşı silah kullanmayan birtakım kimseler sırf müşriklerin ordusuna katıldıklarından dolayı tekfir edilmişlerdir. Allahu Teala şöyle buyuruyor:

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا

Kendilerine yazık edenlerin melekler canlarını aldıkları zaman onlara: "Ne işte idiniz?" deyince, "Biz yeryüzünde zavallı kimselerdik" diyecekler, melekler de: "Allah'ın arzı geniş değil miydi? Hicret etseydiniz ya!" cevabını verecekler. Onların varacakları yer cehennemdir. Orası ne kötü dönülecek yerdir! (Nisa: 97)

Daha önce geçtiği üzere Buhari, bu ayetin tefsiriyle alakalı babta şunu rivayet etmiştir:

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ يُزَيْدَ الْمُقْرِئُ، حَدَّثَنَا حَيْوَةُ، وَغَيْرُهُ، قَالَا: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ

أَبُو الْأَسْوَدِ، قَالَ: قُطِعَ عَلَى أَهْلِ الْمَدِينَةِ بَعْثُ، فَاكْتُنِبْتُ فِيهِ، فَلَقِيتُ عِكْرَمَةَ، مَوْلَى ابْنِ عَبَّاسٍ فَأَخْبَرْتُهُ، فَهَنَانِي عَنْ ذَلِكَ أَشَدَّ النَّهْيِ، ثُمَّ قَالَ: أَخْبَرَنِي ابْنُ عَبَّاسٍ: «أَنَّ نَاسًا مِنَ الْمُسْلِمِينَ كَانُوا مَعَ الْمُشْرِكِينَ يُكْتَرُونَ سَوَادَ الْمُشْرِكِينَ، عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَأْتِي السَّهْمُ فَيُرْمَى بِهِ فَيُصِيبُ أَحَدَهُمْ، فَيَقْتُلُهُ - أَوْ يُضْرَبُ فَيَقْتُلُ» - فَأَنْزَلَ اللَّهُ: {إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ} [النساء: 97] الْآيَةَ رَوَاهُ اللَّيْثُ، عَنْ أَبِي الْأَسْوَدِ

...Muhammed İbnu Abdirrahman Ebu'l-Esved tahdis edip şöyle demiştir:
(İbnu'z-Zubeyr'in Mekke üzerindeki halifelik günlerinde) Medine halkına
(Şamlılarla harp etmek için) bir ordu çıkarmaları kesinleştirdi. Ben de bu orduya
yazıldım. Akabinde İbn Abbas'ın azadlısı İkrime'ye kavuştum. Ona bu orduya
yazıldığımı haber verdim. İkrime beni bu işten şiddetle nehy etti. Sonra şöyle
dedi: Bana İbnu Abbas şöyle haber verdi:
Müslümanlardan (Mekke'de kalıp hicret etmeyen) bir takım insanlar,
Resulullah zamanında müşriklerle beraber olarak onların karaltısını
çoğaltıyorlardı. Bedir Harbi sırasında düşman safları arasında bulunan bu
kişilere ok isabet ediyor ve onu öldürüyordu, yahut kılıçla vurup öldürüyordu.
Bunun üzerine Allah: "Kendilerine yazık edenlerin melekler canlarını aldıkları
zaman..." ayetini indirdi.

Bu hadisi Leys İbn Sa'd da Ebu'l-Esved'den; o da İkrime'den olmak üzere
rivayet etmiştir. (Buhari, Tefsir: 92)

Bu hususta Abdurrahman bin Hasen Al'uş Şeyh şunları söylemektedir:

فتأمل كيف ترتب عليهم هذا الوعيد وأوجب لهم النار؟ وقد ورد أنهم كانوا مكرهين
على تكثير سواد المشركين فقط، فكيف بمن كثر سوادهم بغير إكراه وأعان وظاهر،
وقال وفعل من غير استضعاف ولا إكراه؟ أترى بقي مع هذا شيء من الإيمان والحالة
هذه؟

“Düşün ki bunların sadece müşriklerin karaltısını çoğaltmaya zorlanmış ikrah altındaki kimseler olduğu belli olduğu halde nasıl da bu tehdit onlar hakkında geçerli oldu ve ateş onlara vacib oldu? Hal böyleyken, onların karaltılarını ikrah olmaksızın çoğaltan, ikrah veya mustazaflik (çaresizlik) hali olmadan onlara yardımcı ve destekçi olan, (Bu tür fiilleri) söyleyen veya yapan kimsenin durumu nasıl olur? Bu durumda olan kimsede imandan bir eser kalır mı?” (El-Mevrid’ul Azeb’uz Zulal)

Görüldüğü üzere Bedir ehli, müslümanlara karşı savaşma gibi bir niyetleri olmadığı halde sırf bu niyetle yola çıkmış yani küfür amacıyla toplanmış bir orduya dahil oldukları için tekfir edilmişlerdir. Bu hususta daha önce askerlik konusuyla alakalı neşretmiş olduğumuz yazılara müracaat edilebilir:

<http://www.muwahhid.info/makale.php?id=85>

<http://www.muwahhid.info/makale.php?id=87>

İkrah hali olmaksızın şirk amaçlı bir topluluğa dahil olan herkes, velev ki bizzat o mecliste yapılan şirk fiillerini icra etmeseler de yine kafir olur. Bundan dolayı alimler kafirlerin kiliselerindeki ayinlere iştirak eden kimselerin küfre girdiğini beyan etmişlerdir. Kadı İyaz bu hususta şöyle demektedir:

“Müslümanların ancak bir kâfirden sadır olur diye icma ettikleri her fiille kişiyi tekfir ederiz. Velevki faili bu eğri fiiliyle beraber Müslümanlığını açıklasa da. Mesela put, güneş, ay, haç ve ateşe secde etmesi ve kiliselere koşması, onun ehliyle alışveriş, zünnar bağlamak gibi onların kıyafetlerini giymesi ve başını onlar gibi eğmek, şüphesiz Müslümanlar, bunların sadece kâfirlerden sadır olabileceğinde söz birliği etmiş, bunların faili, İslâm'ını / Müslümanlığını ifade etse de, küfür alameti olduklarını belirtmişlerdir.”(Kitab'u Şifa bi Şerh'i Nureddin el Kari, 5/401-431)

Görüldüğü gibi kafirlerin kiliselerindeki ayinlerine ve törenlerine katılmak dahi başlıbaşına bir küfür fiili sayılmıştır. Kişi, onların fiillerinden beri olarak o ortamı terk etmediği müddetçe küfürden kurtulamaz. Bu hususta Allahu Teala şöyle

buyurmaktadır:

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَفْعَدُوا مَعَهُمْ
حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذَا مِثْلُهُمْ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ
جَمِيعاً

"O (Allah), Kitap'ta size şöyle indirmiştir ki: Allah'ın âyetlerinin inkâr edildiğini yahut onlarla alay edildiğini işittiğiniz zaman, onlar bundan başka bir söze dalıncaya (konuya geçinceye) kadar kâfirlerle beraber oturmayın; yoksa siz de onlar gibi olursunuz. Elbette Allah, münafıkları ve kâfirleri cehennemde bir araya getirecektir." (Nisa: 140)

Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyuruyor:

"Kim, müşriklerle birlikte bulunur ve onlarla beraber kalırsa, o da onlar gibidir." (Ebu Davud, Cihad: 170)

Hamd bin Atik (rh.a) "Sebil'un necat" adlı risalesinde Şeyh Muhammed bin Abdulvehhabın ailesine yukarıdaki ayet ve hadisle ilgili soru sorulması üzerine şöyle dediklerini nakletmiştir:

"Ayet zahirine göre anlaşılır; bir kimse, Allah'ın (celle celaluhu) ayetlerinin inkar edildiğini veya onlarla alay edildiğini işittiği zaman, o kimseler başka bir söze geçene kadar, kendisine herhangi bir zorlama ve baskı yapılmaksızın ve onların söylediklerini inkar edip onlara kıyam etmeden onlarla beraber oturursa, o kimse de onlar gibi kafirdir. Kendisi onların yaptığını yapmasa da fark etmez. Çünkü böyle bir durum, küfre rızadır. Küfre rıza göstermek ise küfürdür.

Alimler, bu ve benzeri ayetlere dayanarak, herhangi bir günaha rıza gösteren kimsenin de onu yapmış gibi olacağını söylemişlerdir. Bu kimse, kalbiyle o şeyi istemediğini ve onu hoş karşılamadığını söylese de kabul edilmez. Çünkü hüküm zahire göredir. Bu şahıs küfür izhar etmiş ve kafir olmuştur.

Bunun içindir ki, irtidat olayları gündeme geldiğinde, bazı kimseler, aslında bunu hoş karşılamadıklarını ileri sürdükleri halde, sahabeler bunu kabul etmeyip, hepsini mürted kabul etmişlerdi. Ancak diliyle karşı koyanlar bunun dışındadır. İşte ayet bu gerçeği dile getirmektedir.

Rasulullah'ın (s.a.v.):

"Kim müşriklerle birlikte bulunur ve onlarla beraber kalırsa, o da onlar gibidir." sözü de zahiri manasındadır. Yani bir kimse müslüman olduğunu ileri sürdüğü halde; onlarla biraraya gelme ve yardımlaşma gibi konularda müşriklerle birlikte hareket eder ve müşrikler de onu adeta kendilerinden biri gibi kabul ederlerse, o kimse de onlar gibi kafirdir. Bu kişinin açıkça dinini izhar edip, müşriklerle dostluk bağına kesmesi hali bu hükmün dışındadır."

Kısacası; müşriklerin ayinlerine katılan bir kimse velev ki onların yaptığı fiilleri yapmasa da sırf o topluluğa dahil olmasından ötürü küfre girer. Küfre girmemesi için söz konusu küfür meclisinden ayrılması gerekir. Kaldı ki bu tür durumlar genelde kafirlerin okullarında ve sair kurumlarında meydana gelmektedir. Müslüman olduğunu iddia eden bir ferдин cahili eğitim kurumlarıyla bir alakası olmayacağı gibi, çocuklarını da bu tür müesseselere gönderemez. Buradaki tek illet bu bahsedilen küfür ve şirk ayinleri değildir. Bu sözde eğitim kurumlarında sabah akşam küfrün propagandası yapılmaktadır. Bütün bunların olmadığı dahi farzedilse bir müslüman evladını nasıl olur da kafirlere teslim eder? Halbuki onu ateşten korumakla emrolunmuştu! "Müşrikler ise ancak ateşe çağırırlar" (bkz. Bakara: 221)

Son olarak mümeyyiz çocuk diye bir kavramdan bahsetmişsiniz. Mümeyyiz çocuk, temyiz yani doğru ile yanlış ayırd etme kabiliyetine sahip olan çocuklara denir ki temyiz yaşı genelde 7 yaş olarak kabul edilmiştir. Duruma göre bunun altı veya üstü de olabilir ancak ekseriyetle alimler 7 yaşından çocuğun akıl baliğ olduğu zamana kadarki süreyi temyiz çağı olarak kabul ederler. Ancak çocuğun temyiz çağına olup olmamasının çocuğun velisi açısından meselemize çok fazla bir tesiri yoktur. Zira çocuk ister mümeyyiz olsun ister olmasın küfür amelleri işlemesine rıza gösteren veli kafir olur. Alimlerden bazılarına göre ise temyiz çağındaki çocuk küfür ameli işlediği zaman kendisi de kafir olur ancak baliğ olana kadar mürted cezası uygulanmaz. Son dönemlerde bazı kimselerin okul meselesiyle alakalı mümeyyiz çocuk, mümeyyiz

olmayan çocuk diye bazı ayrımlar yapıp bir şeyler gevelediklerini duymaktayız. Bunların tam olarak ne kasdettiklerini bilmiyoruz, esasında çok fazla merak da etmiyoruz çünkü bütün bunlar dini bilmeyen ve de yaşamayan birtakım cahil zındıkların ortaya attığı hiçbir ilmi değeri olmayan teorilerdir. İster mümeyyiz olsun, ister olmasın hiçbir çocuk kafirlerin okullarına gönderilemez. Çocuk bir yana yetişkin bir müslüman dahi küfür ve haramların sel gibi aktığı ortamlardan kendisini muhafaza etmekle mükelleftir. Kişinin evinden mümin olarak çıkıp akşama kafir olarak evine döndüğü bu ahirzamanda insan, sokakta dahi kendisinden emin olamazken bir de küfrün zirveye ulaştığı fesat medreselerine hiçbir şeye akli ermeyen çocukları gönderip ondan sonra da bunun fikhını tartışmak dinden yüz çevirmenin ve sapmanın alametlerinden birisidir.

Vallahu a'lem. Velhamdulillahi rabbil alemin.